

รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล The Softball Administrative Models

ประวีณ สุทธิสง่า¹ ธาวัช ปลื้มสำราญ² อนันต์ มลารัตน์³ และสุนทร แมนสงวน⁴

Praween Susthisanga,¹ Thawuth Pluemsamran,² Anan Malarat³ and Soontorn Mansanguan⁴

Article History

Received: February 6, 2020

Revised: May 25, 2020

Accepted: May 25, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน แบบตัวหลัก และตัวรองตามลำดับ เก็บข้อมูลจากกรณีศึกษาสโมสรกีฬาซอฟต์บอลที่ประสบความสำเร็จ 4 แห่ง ในลักษณะของพหุกรณีศึกษา สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างจากผู้บริหาร ผู้ฝึกสอน นักกีฬา และผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งหมด 31 คน เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล รวมถึงพัฒนารูปแบบด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จากผู้ทรงคุณวุฒิ 8 คน ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 201 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แบบสังเกตการฝึก และแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ มีวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา การสรุปอุปนัย การเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูลและสถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล ประกอบด้วย รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการเวลาจำนวน 12 ตัวชี้วัด รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา จำนวน 12 ตัวชี้วัด ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบอยู่ในระดับมากในทุกรูปแบบย่อย และตัวชี้วัด

คำสำคัญ : รูปแบบการบริหารจัดการ ; กีฬาซอฟต์บอล ; การบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล

¹ นิสิตปริญญาเอก สาขาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, Graduated Student in Health and Physical Department of Physical Education, Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University

^{2,3} อาจารย์ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, Lecturer, Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University

⁴ อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, Lecturer, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

ABSTRACT

The purposes of this study were to develop a model for softball sport management by applying mixed methods with dominant and non-dominant variables. Data were collected from multiple case studies including four successful softball sports clubs. The semi-structured interviews were conducted with executive members, trainers, athletes and experts of totally thirty one interviewees to develop a management model for softball sports. The research methods also include the seminar of eight experts. The research instruments were included semi-structured interviews, training observation forms and assessment forms. The data analysis used content analysis techniques, inductive reasoning and comparisons of data stability and descriptive statistics. The research tools have been applied to examine the suitable model for the softball sport management with the responsive informants including two hundred and one of the stakeholders, who were derived from multi-step sampling.

The study shows that the softball management model was comprised of twenty-four indicators on human resources, twenty-eight indicators on budget management, twelve indicators on time management and twelve indicators on sports utility and arena-such evident indicate the high levels of appropriation.

Keywords : Administrative Models ; Softball ; Softball Administrative

บทนำ

กีฬาซอฟต์บอลเป็นกีฬาประเภททีมที่มี มีสมาคมกีฬาซอฟต์บอลแห่งประเทศไทยเป็นองค์กรที่ดำเนินการสนับสนุนกิจกรรม ซึ่งมีการจัดการแข่งขันในระดับเยาวชน ระดับชาติ และนานาชาติ เพื่อเป้าหมายในการขยายฐานนักกีฬาให้มีจำนวนมาก โดยเฉพาะในระดับเยาวชน แต่ปัจจุบันยังมีจำนวนมากไม่พอที่กล่าวว่ามีไม่พอนั้นเนื่องจากนักกีฬาที่มีความสามารถในการเป็นตัวแทนเยาวชนทีมชาติมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับกีฬาประเภททีมชนิดอื่น ซึ่งส่งผลต่อจำนวนนักกีฬาที่จะเป็นตัวแทนทีมชาติ โดยสมาคมได้มีความพยายามเพิ่มจำนวนผู้เล่นด้วยการจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาในด้านเทคนิคการเล่น และกติกา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ฝึกสอนและนักกีฬานำไปพัฒนาตนเองและทีมของตนให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ซึ่งการพัฒนาทีมกีฬาซอฟต์บอลนั้นผู้บริหารทีมต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่ต้องนำมาบริหารจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในการดำเนินการบริหารจัดการทีมในระดับเยาวชนมีปัจจัย ที่สำคัญที่เป็นทรัพยากรหลายๆ อย่าง เพื่อนำมาบริหารจัดการให้เหมาะสม เช่น บุคลากรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และสนามกีฬา เป็นต้น จากปัจจัยดังกล่าวจะมีการวางแผนและการดำเนินการไปสู่กระบวนการความสำเร็จตามวัตถุประสงค์นั้นต้องอาศัยกระบวนการทางสังคม เพราะการกระทำเหล่านั้นส่วนใหญ่แล้วเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์

เป็นกระบวนการของการวางแผนการบริหารจัดการ การนำไปใช้ และการควบคุมการใช้ทรัพยากรต่างๆ ของสมาคม (Schermerhorn, 2000) ซึ่ง Mechinda and Saereerat (2011) ได้กล่าวไว้ว่า ทรัพยากรในการบริหารจัดการประกอบด้วย มนุษย์ สภาพแวดล้อม ทางกายภาพ การเงิน วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนทรัพยากรข้อมูล ขององค์กรกีฬาซอฟต์บอลเป็นกีฬาอีกชนิดที่ต้องมี การบริหารจัดการที่ดี เพื่อการประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟต์บอล และมีความปรารถนาให้ทีมกีฬาของผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ผู้วิจัยจึงมีคำถามว่า “รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลควรเป็นอย่างไร จึงจะประสบความสำเร็จในการแข่งขัน” ซึ่งในการหาคำตอบนั้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และแนวคิดต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล รวมถึงการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลของทีมซอฟต์บอลในระดับเยาวชนที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน เพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลอย่างเป็นระบบ ตามหลักการบริหารจัดการ ภายใต้การบริหารจัดการทรัพยากรอย่างถูกต้องเหมาะสม เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด โดยเหตุที่ยังไม่มีการศึกษาการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลในประเทศไทย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล” ตามหลักการบริหารจัดการที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ กีฬาซอฟท์บอล

สมมติฐานของการวิจัย

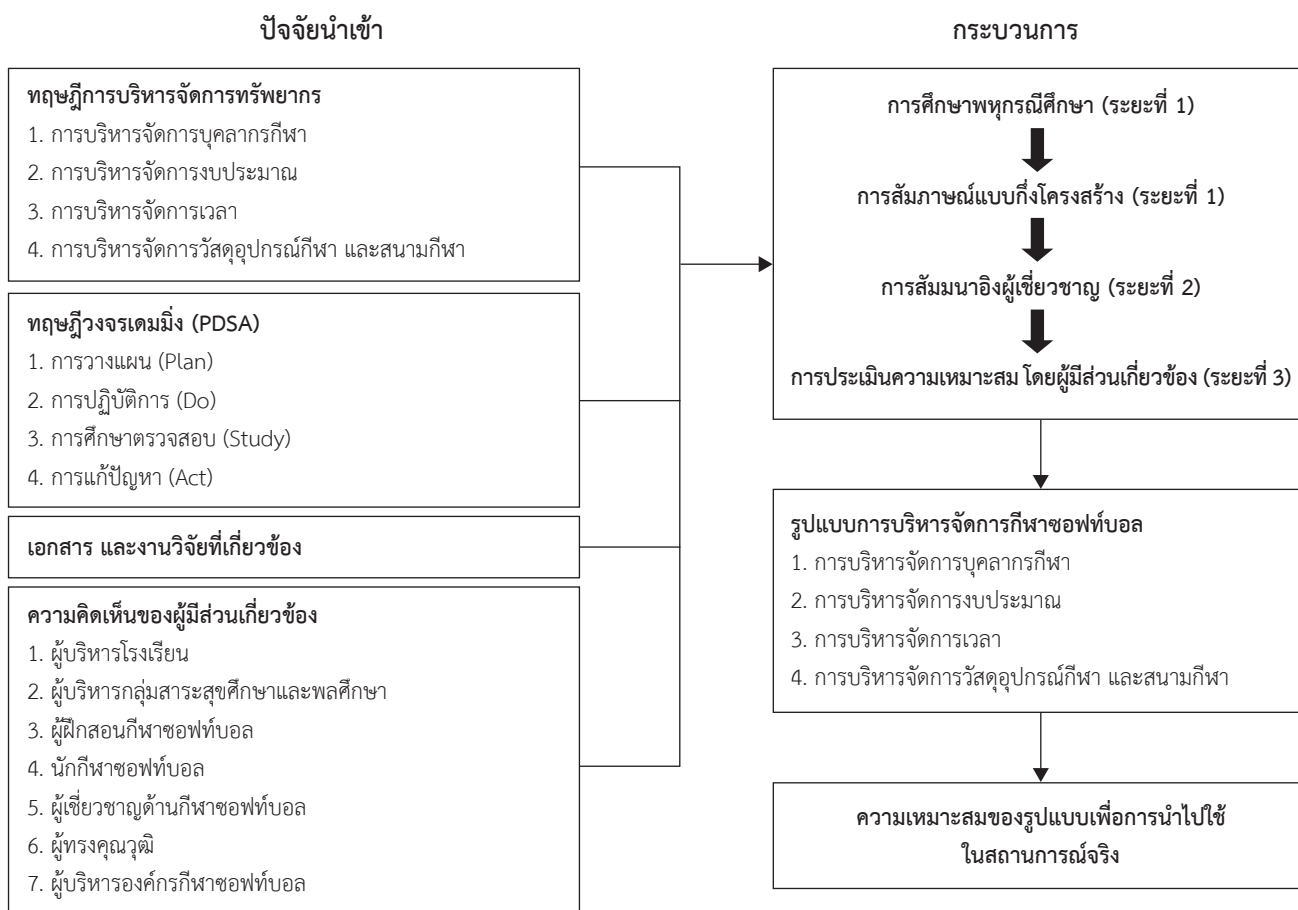
แนวทางในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกีฬา ซอฟท์บอลมีความถูกต้องเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัยโดยเน้นที่การบริหารจัดการทีมกีฬาซอฟท์

บอลในระดับเยาวชน ด้วยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ และประยุกต์ทฤษฎีการบริหารทรัพยากร เพื่อสังเคราะห์ทรัพยากรที่จำเป็นร่วมกับการศึกษาจากพหุกรณีศึกษา (Multi-case study) การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างจากผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล รวมถึง

การวิพากษ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารองค์กรด้านกีฬา ด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อสกัดองค์ประกอบและตัวชี้วัดโดยผสมเข้ากับกระบวนการบริหารจัดการของ Edwards W Deming (Deming, 2017) ในส่วนของ PDSA cycle เพื่อนำมาสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ผู้วิจัยมีการเก็บข้อมูลจากกรณีศึกษาสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่ประสบความสำเร็จจำนวน 4 แห่ง โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกคือ เป็นสโมสรกีฬาซอฟท์บอลที่มีการส่งนักกีฬาซอฟท์บอลระดับเยาวชนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลอย่างต่อเนื่อง และมีผลงานการแข่งขันที่ได้รับรางวัลชนะเลิศในรอบปีที่ผ่านมา หรือย้อนหลังไม่เกิน 3 ปี ซึ่งประชากรคือ ผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอล และนักกีฬาซอฟท์บอล และผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาซอฟท์บอลเพิ่มเติม โดยมีการเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแบบเจาะจง (Purposive Selection) จำนวนทั้งสิ้น 31 คน

ระยะที่ 2 การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ประชากร คือ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการองค์กรกีฬา หรือการบริหารหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับกีฬาซอฟท์บอล โดยมีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวนทั้งสิ้น 8 คน

ระยะที่ 3 การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ประชากรคือ ผู้บริหารสมาคมกีฬาซอฟท์บอลแห่งประเทศไทย ผู้บริหารสโมสรกีฬาซอฟท์บอล ผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอล และนักกีฬาซอฟท์บอล จำนวนทั้งหมด 375 คน โดยมีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ด้วยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากกลุ่มประชากร ซึ่ง มีการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างเทียบจากตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้จำนวนทั้งสิ้น 201 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 1 เครื่องมือประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interviews) ซึ่งผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ทำการแก้ไขและตรวจสอบอีกครั้งโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและนำไปทดลองสัมภาษณ์กับผู้ฝึกสอน และนักกีฬาก่อนจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ว่าผู้ถูกสัมภาษณ์มีความเข้าใจในเนื้อหาของคำถามในทิศทางเดียวกัน

ระยะที่ 2 การประชุมกลุ่มวิพากษ์เกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ระยะที่ 3 เครื่องมือประกอบด้วยแบบประเมิน

ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลโดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ทำการแก้ไขและตรวจสอบอีกครั้งโดยอาจารย์ที่ปรึกษา และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้วยทดลองเก็บข้อมูลกับประชากรจำนวน 30 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างพบว่า แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสารข้อมูลร่วมกับการสัมภาษณ์ด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 31 คน เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการทีมซอฟท์บอล แบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 ระหว่างวันที่ 1-9 พฤษภาคม 2561 ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คน ได้แก่ ผู้บริหารสโมสรกีฬาซอฟท์บอล ผู้ฝึกสอนกีฬาซอฟท์บอล และนักกีฬาซอฟท์บอล ช่วงที่ 2 ระหว่างวันที่ 25 พฤษภาคม ถึงวันที่ 9 มิถุนายน 2561 ทำการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ซึ่งในการดำเนินการสัมภาษณ์นี้ ผู้วิจัยได้ขออนุญาตกลุ่มตัวอย่างและผู้เชี่ยวชาญในการบันทึกเทปเสียงพร้อมการจดบันทึกตลอดการสัมภาษณ์

ระยะที่ 2 ผู้วิจัยจัดประชุมกลุ่มวิพากษ์ถึงความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2561 โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารกีฬาเข้าประชุมวิพากษ์จำนวน 8 คน

ระยะที่ 3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล การประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอล ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2561 ถึงเดือนมกราคม 2562 มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 201 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 ได้จากการศึกษาเอกสารข้อมูลการสัมภาษณ์โดยมีการบันทึกเทปเสียง และจดบันทึก ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และเรียบเรียงข้อมูลแล้วนำเสนอข้อมูลในรูปของความเรียง

ระยะที่ 2 ได้จากการนำข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาจัดทำเอกสารประกอบการประชุมวิพากษ์ด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยมีการบันทึกเทปเสียง และ

ฉบับนี้ นักวิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และเรียบเรียงข้อมูลแล้วนำเสนอข้อมูลในรูปของความเรียง

ระยะที่ 3 ได้ข้อมูลจากการตอบแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลจากกลุ่มตัวอย่าง นักวิจัยนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยและพัฒนาแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลนั้น พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟท์บอลเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ของกระบวนการทำงานใน 4 ด้านหลัก คือ การบริหารจัดการบุคลากรกีฬา การบริหารจัดการงบประมาณ การบริหารจัดการเวลา การบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา ซึ่งมีกระบวนการภายในประกอบด้วย การวางแผน การดำเนินการ การศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการ และการพัฒนาปรับปรุงการวางแผน โดยแบ่งจากตัวชี้วัดต่างๆ มี 4 รูปแบบย่อยดังนี้

1. รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 24 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) การวางแผนเพิ่มจำนวนนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง 2) การวางแผนการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนานักกีฬาอย่างเหมาะสม 3) การวางแผนส่งเสริมให้นักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอล 4) การวางแผนเพิ่มจำนวนผู้ฝึกสอนให้เพียงพอต่อการพัฒนานักกีฬา 5) การวางแผนส่งเสริมให้ผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาซอฟท์บอล 6) การวางแผนเพื่อเสนอแนะนโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชน 7) การดำเนินการประชาสัมพันธ์ และชักชวนนักกีฬาใหม่เข้าร่วมทีม 8) การดำเนินการฝึกซ้อมนักกีฬา โดยแบ่งเป็นการฝึกซ้อมนักกีฬาตามความสามารถ และตำแหน่งการเล่น 9) การดำเนินการส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอล 9) การดำเนินการหาผู้ฝึกสอน หรือพัฒนาบุคลากรของทีมเป็นผู้ฝึกสอน 11) การดำเนินการส่งผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาซอฟท์บอล 12) มีนโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชน 13) การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการประชาสัมพันธ์ และชักชวนนักกีฬาใหม่เข้าร่วมทีม 14) การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการฝึกซ้อมนักกีฬาตามความสามารถ และตำแหน่งการเล่น 15) การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการ

ส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอล 16) การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการหาผู้ฝึกสอน หรือพัฒนาบุคลากรของทีมเป็นผู้ฝึกสอน 17) การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการส่งผู้ฝึกสอนเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการฝึกกีฬาซอฟท์บอล 18) การศึกษาวิเคราะห์นโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชน 19) การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการประชาสัมพันธ์ และชักชวนนักกีฬาใหม่เข้าร่วมทีม 20) การพัฒนาปรับปรุงการฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาความสามารถ และแก้ไขจุดอ่อนของนักกีฬาอย่างเหมาะสม 21) การพัฒนาปรับปรุงการส่งนักกีฬาเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเล่นกีฬาซอฟท์บอล 22) การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการหาผู้ฝึกสอน หรือพัฒนาบุคลากรของทีมเป็นผู้ฝึกสอนที่เหมาะสม 23) การพัฒนาปรับปรุงการฝึกซ้อมของผู้ฝึกสอนให้เหมาะสมภายใต้การแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 24) การพัฒนาปรับปรุงนโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา และการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลในระดับเยาวชน

2. รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการงบประมาณ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 28 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของทีม 2) การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการแข่งขัน 3) การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับวัสดุ อุปกรณ์กีฬา สถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬา 4) การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับค่าตอบแทนบุคลากร 5) การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับการพัฒนาบุคลากร 6) การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการของนักกีฬา และบุคลากร 7) การวางแผนการบริหารจัดการงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการจัดหารายได้ 8) การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่าย 9) การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งนักกีฬาแข่งขัน หรือจัดประลองทีม 10) การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และบริหารสนามกีฬา 11) การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากร 12) การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการพัฒนาด้านตนเอง 13) การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการมอบสวัสดิการให้นักกีฬา และบุคลากร 14) การดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้ 15) การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่าย 16) การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งนักกีฬาแข่งขัน หรือจัดประลองทีม 17) การศึกษาวิเคราะห์

ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และบริหารสนามกีฬา 18) การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากร 19) การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการพัฒนาดตนเอง 20) การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้ 22) การพัฒนาปรับปรุงงบประมาณให้มีความสอดคล้องกับผลการประเมินการใช้งบประมาณประจำปี เพื่อลดความเสี่ยงและสามารถวางแผนงบประมาณได้อย่างเหมาะสม 23) การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งนักกีฬาแข่งขันหรือจัดประลองทีม 24) การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณ ในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และบริหารสนามกีฬา 25) การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนให้บุคลากร 26) การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการพัฒนาดตนเอง 27) การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการมอบสวัสดิการให้นักกีฬา และบุคลากร 28) การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณในการจัดหารายได้

3. รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการเวลา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 12 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) การวางแผนกำหนดกรอบระยะเวลา และแนวทาง การฝึกซ้อมตลอดทั้งปี 2) การวางแผนการแข่งขันในรายการต่างๆ ตลอดทั้งปี 3) การวางแผนการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน 4) การดำเนินการฝึกซ้อมตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ 5) การดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ 6) การดำเนินการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน 7) การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการฝึกซ้อมของนักกีฬา 8) การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ 9) การศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอน 10) การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการเวลาให้สอดคล้องกับกรอบระยะเวลา 11) การพัฒนาปรับปรุงการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามกรอบระยะเวลา 12) การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการตารางเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนให้เหมาะสม

4. รูปแบบย่อยด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 12 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) การวางแผนการบริหารจัดการวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาของนักกีฬา และทีม 2) การวางแผนการบริหารจัดการสนามกีฬา 3) การวางแผน

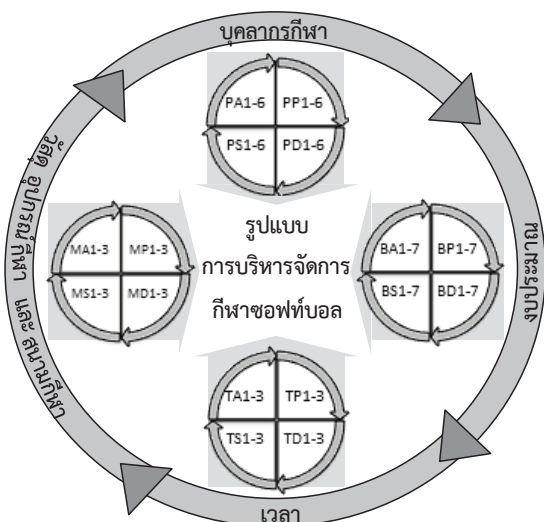
การบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานกีฬา 4) การดำเนินการจัดการวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์บอลให้เกิดประโยชน์ต่อทีมอย่างเหมาะสม 5) การดำเนินการบริหารจัดการสนามกีฬาอย่างเหมาะสม 6) การดำเนินการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานกีฬา 7) การตรวจสอบคุณภาพวัสดุ และอุปกรณ์กีฬาซอฟต์แวร์บอลอย่างสม่ำเสมอ 8) การศึกษาวิเคราะห์การบริหารจัดการสนามกีฬา 9) การศึกษาวิเคราะห์การดำเนินการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานกีฬา 10) การพัฒนาการบริหารจัดการวัสดุอุปกรณ์กีฬาให้เหมาะสม 11) การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการสนามกีฬาให้เหมาะสม 12) การพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการบำรุงรักษาสถานกีฬาให้มีสภาพพร้อมใช้งาน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมมีผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอล จำแนกตามรายด้าน (n=201)

ข้อ	รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอล	ระดับความเหมาะสม		
		$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1.	ด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา	4.08	0.74	มาก
2.	ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ	4.08	0.79	มาก
3.	ด้านการบริหารจัดการเวลา	4.14	0.74	มาก
4.	ด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา	4.12	0.72	มาก
รวม		4.10	0.74	มาก

จากตารางที่ 1 แสดงการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอล จำแนกตามรายด้านพบว่า คะแนนเฉลี่ยการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอล จำแนกตามรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการเวลา และต่ำที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการบุคลากร และด้านการบริหารจัดการงบประมาณ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์จากข้อมูลที่ได้ศึกษาวิจัย โดยสามารถสรุปเป็นรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์แวร์บอลในภาพรวมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดได้ดังภาพประกอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2 รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล
ที่มา (Susthisanga, 2019)

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการศึกษานี้ ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายตามรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลเป็นรายด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการบุคลากรกีฬา ด้านการบริหารจัดการงบประมาณ ด้านการบริหารจัดการเวลา และด้านการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา ตามลำดับ และเรียงลำดับตามความมุ่งหมายเฉพาะของการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลด้านบุคลากรกีฬา ซึ่งในที่นี้ประกอบด้วย นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้บริหารทีม พบว่าการพัฒนากีฬาซอฟต์บอลในระดับเยาวชนให้ก้าวสู่ความเป็นเลิศนั้น ควรมีการขยายฐานนักกีฬาที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอ มีการวางแผน การดำเนินการประเมินและแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้การพัฒนากีฬาซอฟต์บอลเป็นไปอย่างเหมาะสมจากผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลของทีมซอฟต์บอลที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขัน ซึ่งพบว่ามีจำนวนนักกีฬาเพียงพอต่อการบริหารจัดการทีม และมีการรับสมัครสมาชิกใหม่ตลอดเวลา ส่งผลให้ทีมมีนักกีฬาใหม่เข้ามาทดแทน นั่นจึงทำให้ทีมยังคงประสบความสำเร็จ หรือมีผลงานจากการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับความพร้อมของผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถและมีจำนวนที่เพียงพอทำให้นักกีฬาสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างถูกต้อง และรวดเร็ว เป็นที่สังเกตว่าทีมที่ประสบความสำเร็จจากการแข่งขันนั้นเข้าใจสถานะปัญหาของ

การขาดบุคลากรจึงมีการวางแผนและปัญหาล่วงหน้าจนกลายเป็นแนวทางการในการบริหารจัดการที่เป็นวัฒนธรรมของทีม และรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลด้านบุคลากรกีฬาที่ดีนั้น ผู้บริหารต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายอย่างชัดเจน เพื่อที่จะวางแผนในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินการได้อย่างชัดเจนมีทิศทางการทำงาน และรูปแบบของการพัฒนาอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งการฝึกอบรมจะเป็นการส่งเสริมบุคลากรกีฬาให้มีความรู้ความสามารถ มีมุมมอง และวิสัยทัศน์ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาตัวบุคคล รวมถึงทีมอย่างมีศักยภาพ ซึ่งจากศึกษาวิจัยของ Susthisanga (2019) พบว่าการวางแผนการเพิ่มจำนวนนักกีฬามีความสำคัญต่อการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล สอดคล้องกับผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของทีมที่ประสบความสำเร็จที่ให้ความสำคัญกับการวางแผนเพิ่มจำนวนนักกีฬาด้วยเช่นกัน สำหรับการศึกษาวิจัยนี้เน้นศึกษาวิจัยในระดับเยาวชน ซึ่งพบว่า นักกีฬาสามารถรักษาสถานภาพการเป็นนักกีฬาตัวแทนหลักของทีมในระดับเยาวชนโดยเฉลี่ยสูงสุดประมาณ 4-5 ปี เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าการขาดบุคลากรกีฬาเป็นปัญหาหลักของการบริหารจัดการบุคลากรกีฬาซอฟต์บอล สอดคล้องกับงานวิจัยของ Boonprasit (2017) ที่ได้อภิปรายไว้ว่า การพัฒนาบุคลากรกีฬาต้องมีการขยายฐานนักกีฬาให้มากขึ้น โดยจำเป็นต้องมีการส่งเสริมให้เยาวชนได้เล่นกีฬา ทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษาโดยเฉพาะในหลักสูตรพลศึกษาควรจัดให้มีการพัฒนาของทักษะกีฬาเป็นลำดับขั้น กำหนดแผนการบริหารจัดการกีฬาในระยะสั้น และระยะยาว โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากรที่มีความสามารถเฉพาะกีฬา ซึ่งต้องมีการวางแผนในภาพรวมอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ควรมีการวางแผนเกี่ยวกับการเสนอ นโยบายให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการกีฬา อันก่อให้เกิดการพัฒนาในภาพรวม อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้มีการแข่งขันกีฬาซอฟต์บอลในระดับภูมิภาค และระดับชาติ ซึ่งเป็นนโยบายการพัฒนากีฬาให้มีความยั่งยืน เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม

2. รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลด้านงบประมาณ จากการศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบันของทีมที่ประสบความสำเร็จมีการวางแผนงบประมาณ และได้รับการสนับสนุนตามส่วนที่โรงเรียนจัดสรรให้ นอกจากนี้ทีมยังได้รับงบประมาณสนับสนุนจากการเป็นตัวแทนจังหวัด และได้รับเงินรางวัลจากการชนะเลิศในการแข่งขัน เพื่อจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งงบประมาณดังกล่าวก็ยังไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ ต้องมีการขอรับการสนับสนุนจากภาคเอกชน ในส่วนนี้

ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาซอฟต์บอลให้ความเห็นว่า ทีมต้องวางแผนการบริหารจัดการรายรับ-รายจ่ายตามเป้าหมายของทีม โดยมุ่งเน้นที่งบประมาณของวัสดุอุปกรณ์กีฬา เพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการ และเป็นไปตามเป้าหมาย สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า ผู้บริหารควรมีการดำเนินการวางแผน และบริหารจัดการงบประมาณรายรับ-รายจ่ายให้เป็นไปอย่างเหมาะสมตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีม ซึ่งต้องมีการวางแผนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนแผนการจัดการรายได้ องค์ประกอบที่กล่าวมานั้นเป็นส่วนของการดำเนินการที่ผู้บริหารต้องนำมาพิจารณาในการกำหนดงบประมาณให้มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้กับสภาพทางการเงินของสโมสร ประกอบกับการจัดทำบัญชีเพื่อตรวจสอบรายรับ-รายจ่ายให้ถูกต้อง และเป็นการควบคุมสภาพทางการเงินของสโมสรให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด ซึ่งจากศึกษาวิจัยของ Susthisanga (2019) พบว่า การวางแผน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการงบประมาณสำหรับวัสดุ อุปกรณ์กีฬา สถานที่ฝึกซ้อม และสนามกีฬาของทีมให้เหมาะสม มีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรกีฬา ดังนั้นการบริหารจัดการงบประมาณต้องมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีการจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายอย่างเหมาะสมภายใต้ความมีธรรมาภิบาล สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tanphanich (2015) ที่กล่าวว่า การวางแผนงบประมาณควรกำหนดให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีการดำเนินงานอย่างชัดเจน รวมถึงการมีระเบียบข้อบังคับการเบิกจ่ายทางการเงินที่ชัดเจน ซึ่งปัจจัยการเงินและงบประมาณเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก ทั้งนี้ในการบริหารจัดการงบประมาณนั้นหน่วยงานหรือองค์กรต้องกระทำควบคู่กับหลักธรรมาภิบาล และจากภาพรวมของการบริหารจัดการงบประมาณของกีฬาซอฟต์บอล จะเห็นได้ว่ามีปัญหาในส่วนของงบประมาณที่จำกัดนั้น ต้องอาศัยการแก้ปัญหาร่วมกันจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการนั้นบรรลุวัตถุประสงค์

3. รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลด้านเวลา พบว่า สภาพปัจจุบันของทีมที่ประสบความสำเร็จมีการบริหารจัดการเวลาในการฝึกซ้อมตลอดทั้งปี โดยจัดช่วงเวลาเป็นการพัฒนาทักษะ การพัฒนาสภาพร่างกาย และการแข่งขัน ช่วงเวลาส่วนใหญ่ที่ใช้ในการฝึกซ้อม คือ ช่วงเวลาหลังเลิกเรียนสัปดาห์ละ 5-7 วัน ขึ้นอยู่กับแผนการฝึกซ้อมและกำหนดการแข่งขัน ปัญหาที่เป็นอุปสรรคมากในเรื่องของเวลานั้นคือ ช่วงเวลาของการฝึกซ้อมมีฝนตก ผู้ฝึกสอนต้องมีการวางแผนสำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ และปัญหานักกีฬาที่พบมากอีกประการคือ การขาดซ้อมของนักกีฬาบางคนโดยทีมต้องวางแผนชดเชยเวลา นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่า ควรมีการกำหนดแผนการฝึกซ้อมและ

แข่งขันตามเป้าหมายของทีม ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของทีม โดยผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรมีการวางแผนเป็นรายไตรมาส รายเดือน และรายสัปดาห์ สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนร่วมควรมีการวางแผน และจัดการเวลาร่วมกัน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของทีมที่มีการกำหนดไว้ตลอดทั้งปี ในส่วนของการแข่งขันควรมีการวางแผนการแข่งขันแต่ละรายการตลอดทั้งปี ซึ่งการวางแผนนี้จะต้องสอดคล้องกับเงินงบประมาณที่ได้วางแผนไว้ในการดำเนินการ นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันนั้นต้องมีการประเมิน และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนข้อบกพร่องจากการแข่งขัน รวมถึงการปรับตารางเวลาการฝึกซ้อมให้เหมาะสม รวมถึงตารางการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนด้วยเช่นกัน ดังสะท้อนจากผลการประเมินความเหมาะสมที่พบว่า ควรมุ่งเน้นที่การวางแผนการบริหารจัดการตารางเวลา การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฝึกสอนอย่างเหมาะสม และการศึกษาวิเคราะห์ผลการดำเนินการนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในรายการต่างๆ ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่า ควรมีการประเมินหรือการวิเคราะห์ว่า ตารางเวลาที่มีการวางแผนและดำเนินการมีความเหมาะสมหรือไม่ โดยตรวจสอบจากผลการแข่งขันที่ทีมนำนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน ผลการแข่งขันจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพของการฝึกซ้อมและข้อบกพร่องที่ผู้ฝึกสอนต้องมีการศึกษาวิเคราะห์เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับช่วงเวลาที่ มี หมายรวมถึงความมุ่งมั่นความรับผิดชอบของตัวนักกีฬา เพราะช่วงของระยะเวลาที่สัมพันธ์กับเป้าหมายมีจำกัด ดังนั้นนักกีฬาต้องมีความเป็นนักกีฬาอาชีพมีความมุ่งมั่นตั้งใจและทำให้ประสบความสำเร็จ (Susthisanga, 2019) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Boonprasit (2017) ที่ได้กล่าวว่า “ทุกองค์กรต้องมีการคัดเลือกบุคลากรที่มีความเหมาะสม มีเวลาให้กับกีฬามีความเสียสละให้กับกีฬา และต้องเห็นความสำคัญของกีฬา” นั่นก็คือ นักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องมีความพยายามทุ่มเท เสียสละเวลา มีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตน ดังนั้นการบริหารจัดการเวลาจึงเป็นองค์ประกอบที่มีบทบาทต่อการพัฒนาความสามารถของนักกีฬา รวมถึงการประสบความสำเร็จของทีมกีฬาซึ่งผู้บริหารต้องมีการวางแผน แก้ปัญหา และบริหารจัดการให้เป็นไปอย่างเหมาะสม

4. รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลด้านวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา พบว่า สภาพปัจจุบันของทีมที่ประสบความสำเร็จนั้น มีวัสดุอุปกรณ์กีฬาที่เพียงพอต่อการฝึกซ้อม และมีการจัดเก็บและบำรุงรักษาให้มิใช้ในการฝึกซ้อมอย่างเพียงพอ ซึ่งทีมมีการบริหารจัดการที่เหมาะสม มีการประยุกต์วัสดุที่เหลือใช้มาทดแทนอุปกรณ์กีฬา เพื่อให้การฝึกซ้อมเป็นไปอย่างครบถ้วน

และต่อเนื่อง แต่ปัญหาที่พบและสำคัญที่สุดคือ การบริหารจัดการ สนามฝึกซ้อมและแข่งขัน เนื่องจากบางทีมไม่มีสนามฝึกซ้อม ที่มาตรฐาน ดังนั้นต้องหาช่วงเวลาที่สามารถใช้สนามกีฬาได้อย่าง เต็มที่ จึงเป็นเรื่องที่ท้าทายความสามารถของผู้ฝึกสอนที่จะวางแผน หากิจกรรมในการพัฒนาทักษะกีฬาให้แก่ นักกีฬาในพื้นที่การฝึกซ้อม ที่จำกัด และสามารถสร้างผลงานที่ประสบความสำเร็จ สำหรับ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า ผู้บริหารและผู้มีส่วนร่วมควรมีการ วางแผนวิเคราะห์การบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬา และสนามกีฬา ร่วมกัน ซึ่งโดยภาพรวมในการบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์กีฬานั้น ต้องมีความสอดคล้องกับแผนงบประมาณที่กำหนดไว้ คำนึงถึง ความเหมาะสม คุณภาพ และความจำเป็น ในส่วนของสนามกีฬา เป็นปัจจัยที่สำคัญมาก เพราะกีฬาซอฟต์บอลมีวัสดุอุปกรณ์ที่แข็ง สามารถทำให้เกิดอันตรายต่อบุคคล และทรัพย์สินได้ ต้องเลือก สถานที่ให้สอดคล้องกับความจำเป็นที่ต้องการ ร่วมกับงบประมาณ ที่กำหนดไว้ และกรอบเวลาที่ต้องพิจารณาในการใช้ฝึกซ้อม และผลจากการประเมินความเหมาะสมพบว่า การดำเนินการ จัดการวัสดุและอุปกรณ์กีฬาซอฟต์บอลให้เกิดประโยชน์ต่อทีม อย่างเหมาะสมในด้านการฝึกซ้อมและการแข่งขันเป็นประเด็น สำคัญที่สุดในการบริหารจัดการ (Susthisanga, 2019) ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Saksai (2016) ที่กล่าวว่า “การให้ความสำคัญของผู้บริหารต่อสนามกีฬา วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ถือเป็นทรัพยากรที่มีส่วนในการส่งเสริมให้การ ดำเนินการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้” ดังนั้น การบริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์ และสนามกีฬา จึงเป็นองค์ประกอบ ที่มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการทีมกีฬา ซึ่งผู้บริหารต้อง คำนึงถึงและดำเนินการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อการพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถอย่างสูงสุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา รูปแบบ การบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอล จากผลการวิจัยพบว่า รูปแบบ การบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลที่เหมาะสมควรประกอบด้วย 4 รูปแบบย่อย 16 องค์ประกอบ 76 ตัวชี้วัด ซึ่งการนำรูปแบบ ไปใช้นั้น สามารถแบ่งเป็นระดับต่างๆ ได้ดังนี้

1. สโมสรกีฬาซอฟต์บอลระดับเยาวชน ซึ่งในกรณีนี้ ผู้นำรูปแบบไปใช้ อาจจะใช้เต็มรูปแบบ ใช้บางรูปแบบย่อย หรือ บางส่วนของรูปแบบก็ได้ โดยผู้วิจัยจะต้องวิเคราะห์กระบวนการ การทำงานของทีมกีฬาซอฟต์บอลที่ตนเองรับผิดชอบ ว่ารูปแบบย่อย หรือองค์ประกอบใดมีปัญหา โดยสามารถปรับใช้เฉพาะบางรูปแบบ

ย่อยที่เป็นปัญหาของตนเอง และนำมาเปรียบความเหมาะสมของ รูปแบบการบริหารจัดการระหว่างก่อนและหลังการนำรูปแบบไปใช้

2. สมาคมกีฬาซอฟต์บอลแห่งประเทศไทยควรนำระบบ ของการจัดการกีฬาซอฟต์บอลนี้ เป็นแนวทางในการดำเนินการ พัฒนานักกีฬาในระดับเยาวชนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะสามารถ ปรับตัวและรองรับความเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาการที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตได้ ซึ่งสามารถกระทำได้ด้วย

2.1 สร้างเครื่องมือประเมินเพื่อรองรับการตรวจสอบ ผลสัมฤทธิ์ของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาซอฟต์บอลให้สโมสร ต่างๆ นำไปใช้เพื่อประเมินตนเอง และพัฒนาตามระบบ

2.2 ผลักดันนโยบายสนับสนุนให้สโมสรกีฬาต่างๆ เกิดการพัฒนา โดยผนวกเข้ากับระบบการศึกษาของสถานศึกษา และสร้างความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.3 สร้างความมีส่วนร่วมและบทบาทของหน่วยงาน ที่ให้สนับสนุน และผู้ชม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหาร จัดการกีฬาซอฟต์บอลของสโมสรที่สังกัดสมาคมกีฬาแห่งจังหวัด ต่างๆ

2. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหาร จัดการกีฬาประเภทอื่นๆ

References

- Boonprasit, K. (2017). *Kānphatthana konlayut phūā songsoēm nakkilā yū yit sū Thai sū khwāmpen lœt* [Developing strategies to enhance thai ju-jitsu athletes for excellence (Unpublished Doctoral's thesis)]. Burapha University Chonburi, Thailand.
- Deming, E. (2017). *Mean of PDSA*. Retrieved December 2017, from <https://innovations.ahrq.gov/qualitytools/plandostudy-act-pdsa-cycle>.
- Jiraro, P. (2011). *Lakkān wichai thāngkān suksā ēkkasān prakōp kānsōn* [The principles of educational research, Teaching documents]. Chonburi : Copy.
- Schermerhorn, J. (2000). *Organizational behavior*. United Kingdom : GLO.
- Krejcie and Morgan. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3) , 607-610.
- Mechinda, P., and Saereerat, S. (2011). *Konlayut kāntalāt lœ kānwāngphān* [Marketing strategy and planning]. Bangkok : Diamond in business world.
- Suksai, P. (2016). *Rūpbāp kānbōrihān chatkān kilā khōng ōngkān bōrihānsuānchāngwat* [A sports management model for the provincial administrative organization (Unpublished Doctoral's thesis)]. Naresuan University, Phitsanulok, Thailand.
- Susthisanga, P. (2019). *Rūpbāp kānbōrihān chatkān kilāsō bōn* [The softball administrative model]. (Unpublished Doctoral's thesis). Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand.
- Tanphanich, T. (2015). *Rūpbāp kānbōrihān chatkān chœngkon yut dān khwāmrapphitchōp tō sangkhom khōng kānkilā hœng prathēt Thai* [Strategies management model of social responsibility of Sports Authority of Thailand (Unpublished Doctoral's thesis)]. Burapha University, Chonburi, Thailand.